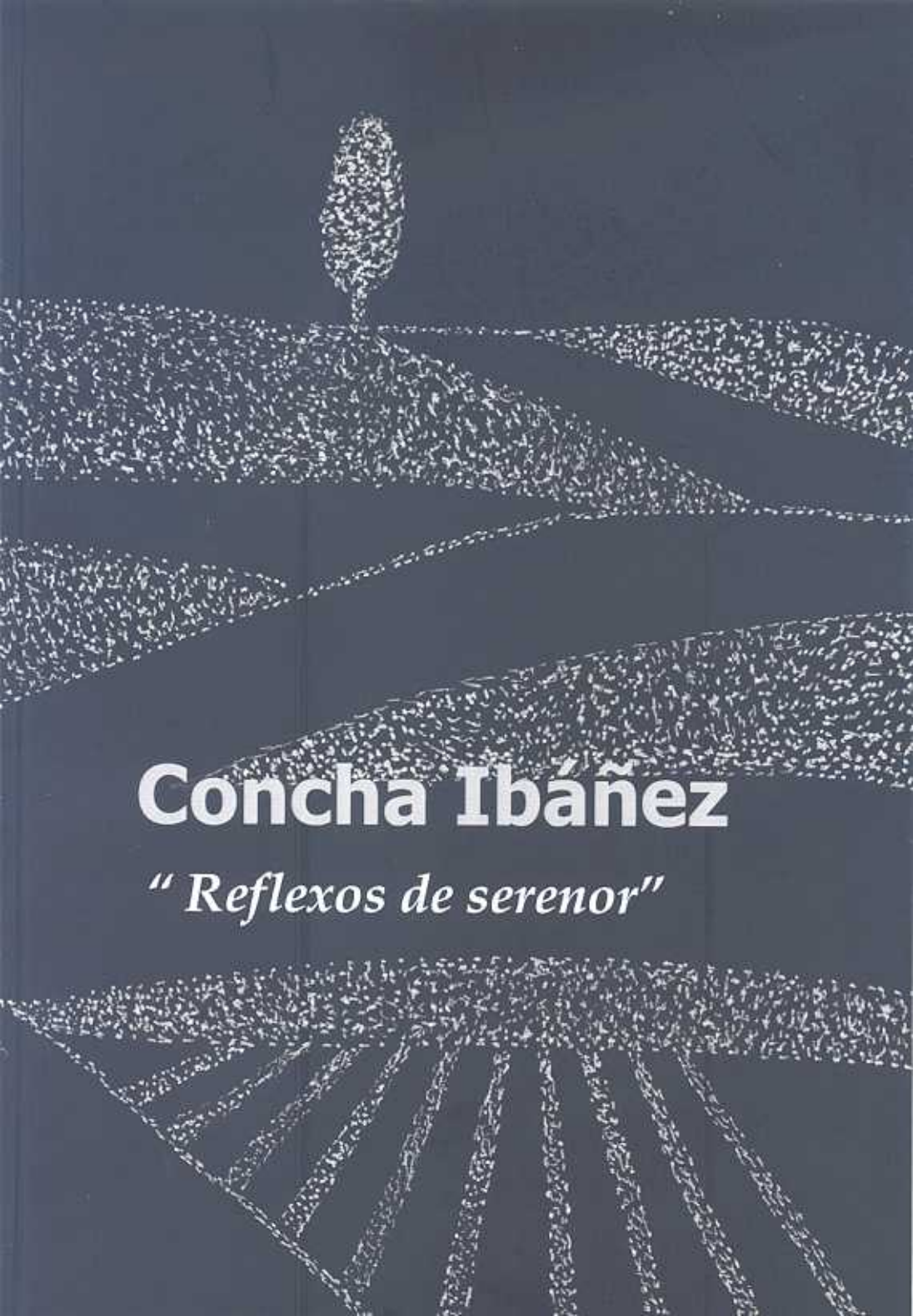

Concha Ibáñez

"Reflexos de serenor"

Concha Ibáñez neix a Canet de Mar (Barcelona). Estudia a l'Escola de Belles Arts de la Llotja i d'allí salta al món de l'Art, participant en moltes exposicions col·lectives primer, i individuals després. És una artista que no ha parat mai de treballar. Ara mateix, ens ofereix una nova etapa en la qual enceta una distinta forma expressiva en el dibuix, que reflecteix la seva vitalitat creativa i una nova serenor, la qualitat sempre implícita del seu llenguatge plàstic.

"Les obres d'art no s'han fet per enlluernar. S'han fet per persuadir, per convèncer, perquè entrin en nosaltres pels porus."

"... Les formes boniques són les que tenen fermesa i plenitud, i en les quals, els detalls no comprometen l'aspecte de les grans superfícies."

Ingres

Concha Ibáñez

“ Reflexos de serenor ”

Maig, 2008

Edita: DONARTCAT, Associació de Dones Artistes de Catalunya
Concha Ibáñez ©

Patrocina: ICD. Institut Català de la Dona, i DONARTCAT

Imprimeix: A.G. MAJORAL, S.L. D.L. B-37727-2008

www.donartcat.com

A Paloma González i Dolors Muntané
per la seva amistat, estima i dedicació
perquè aquest llibre que tens a les mans
sortís endavant.

Concha Ibáñez

Presentació

Reflexos de serenor

El lector té a les seves mans un testimoni més del treball intens de Concha Ibáñez en el seu taller de pintura, gravat i, ara, dibuix.

No és gens senzill trobar persones que amb els anys conservin sempre aquesta disposició a col·laborar amb altres i a fer una evolució personal imparable. No ha estat gens fàcil editar aquest llibre, tot i la seva humilitat i senzillesa.

La idea va néixer amb unes perspectives distintes que la realitat de les institucions catalanes ha reduït. Així que ha calgut molta imaginació per portar a terme el projecte. I, si bé, Paloma González no ha defallit mai i ha portat tot el temps les regnes d'aquest treball, el cert és que Concha Ibáñez s'ha adaptat contínuament, cosa no gaire corrent al seus anys i amb la seva trajectòria, ha aportat idees i, a la fi, aquests meravellosos dibuixos. Únicament per treure'ls a la llum, ja valia la pena aquest esforç.

Paloma i jo pensem que aquests dibuixos són com un nivell més de depuració que Concha ha volgut assolir, potser per tal de demostrar que un no ha arribat mai al límit del seu propi llenguatge i donar-nos així la lliçó que, a la vida d'un artista de veritat, no hi ha mai un final d'etapa i un quedar-se quiet, sinó que cada dia constitueix un element/temps en la progressió positiva basada en les grans possibilitats del llenguatge plàstic comunicador. Coneixiem la pintura harmònica, sintetista i serena de l'artista.

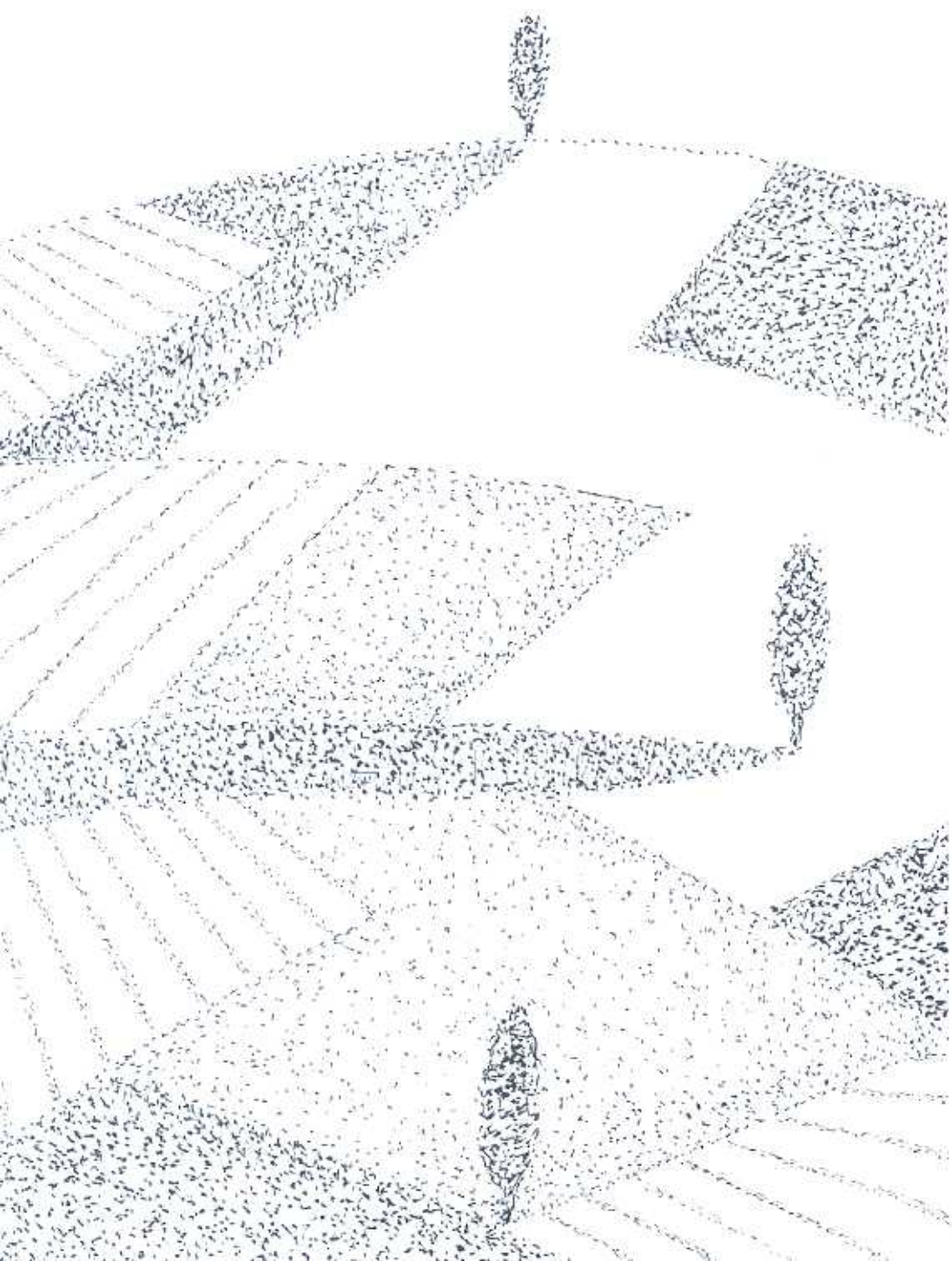
Ens hem regalat amb els seus gravats que constitueixen uns poemes visuals, amb els quals ella s'apropa als poetes o als espais amb perspectives líriques i elements romàntics. I ara, ens lega els seus dibuixos en aquest estat pur d'ideologia estètica asceta, tot conservant el seu llenguatge propi i el seu esperit de sempre.

M. D. Muntané

És la llum la que dóna forma a les coses
I qui mira és qui dóna llum a la llum.

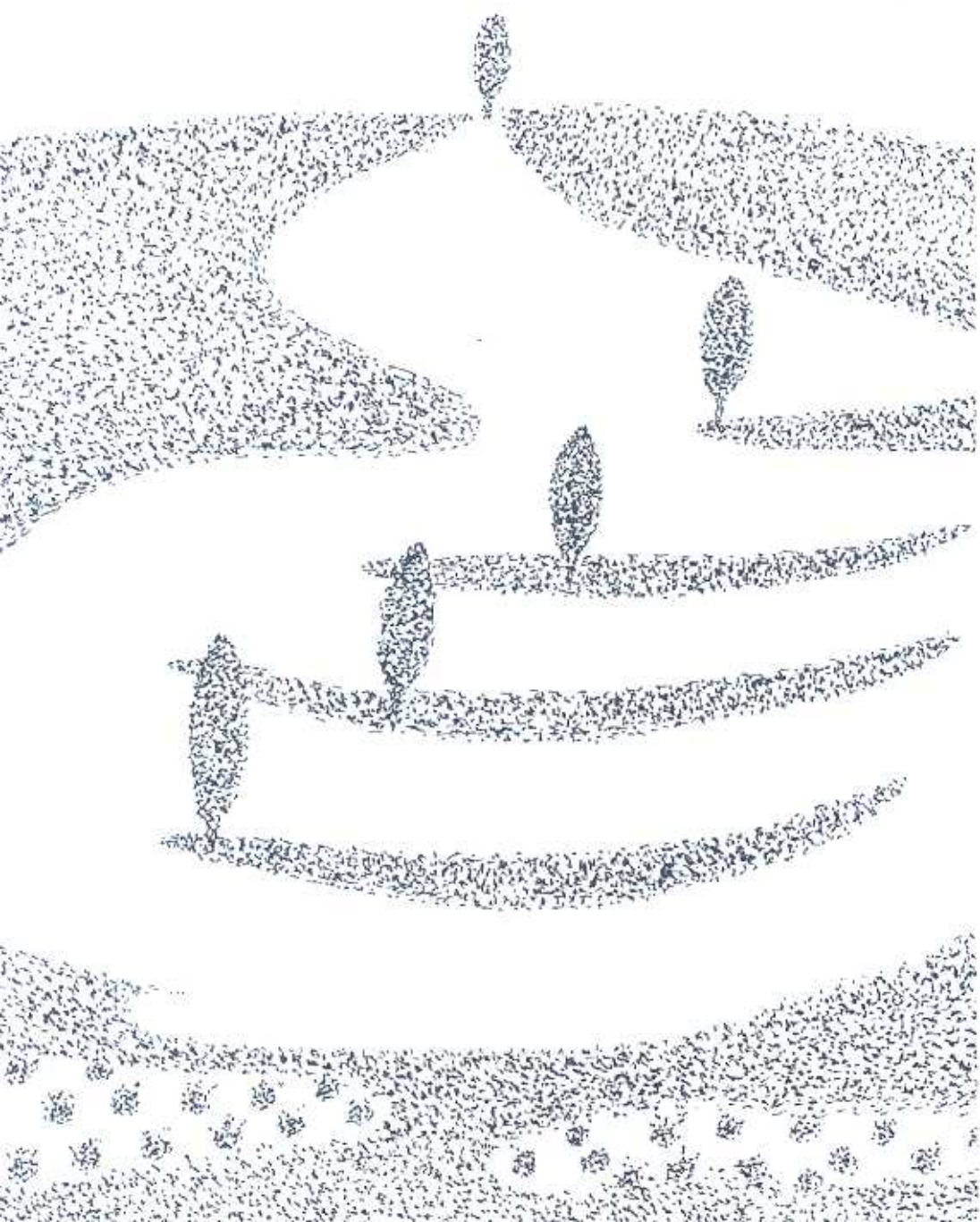
Escolta amb els teus ulls:
El desert sona a mar
Quan el mires amb ulls de riu.

Federico Gallego Ripoll

...Ens ha fet veure els pètals
que guarden rosada,
un bosc que el foc va despullar,
la pantalla roja,
fulles que van i vénen... I tot
sense llums,
sense somnis,
sense noms
pel desert negre.

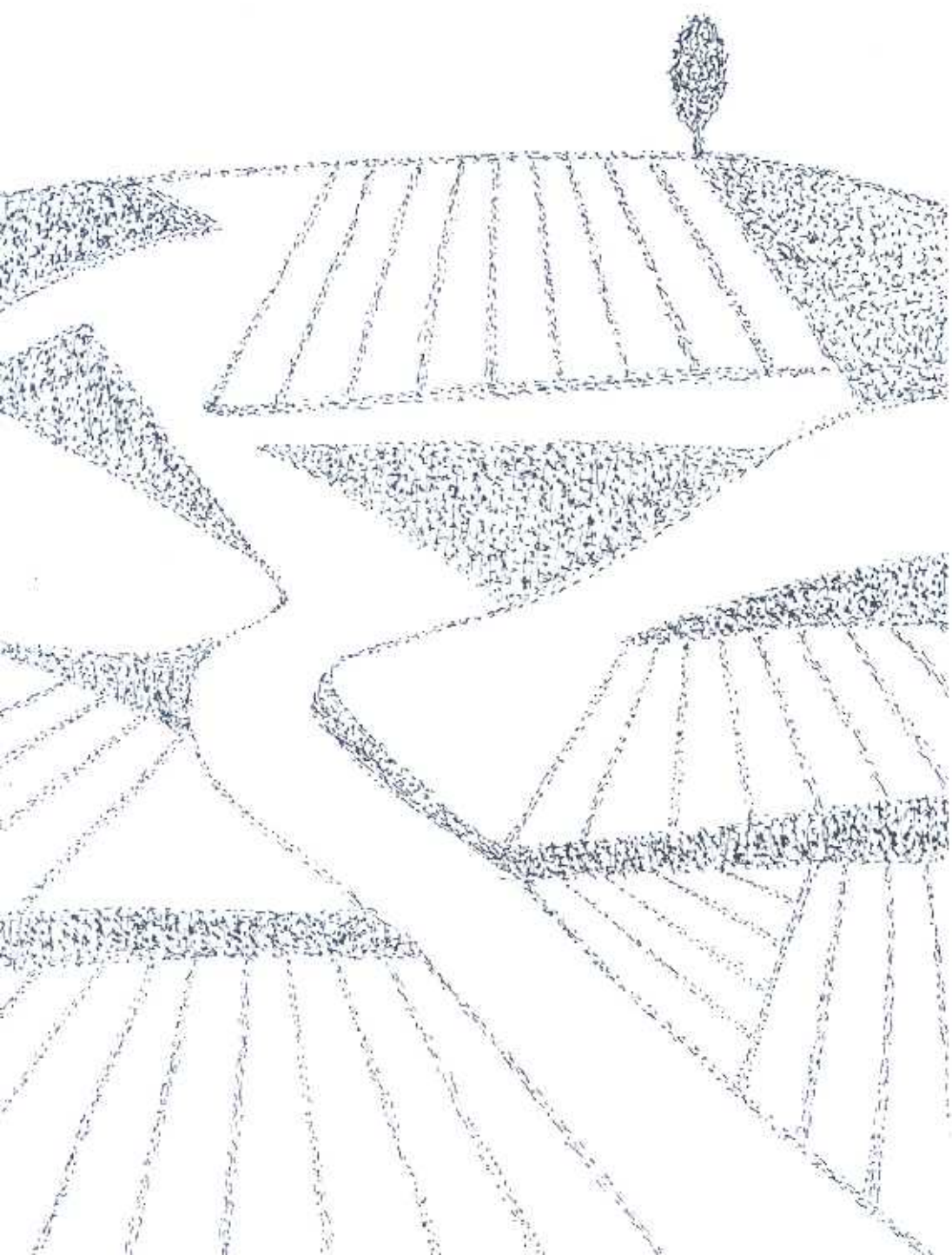
Ricard Creus

El veritable art ha sabut aixecar la pell
que cobreix la realitat
per descobrir-hi estructures, ritmes, vibracions...

Res que trenqui aquest silenci de camp abstracte,
ni tan sols un escarabat, cap brogit de vent.
Només la presència de les coses
despullada per l'art.

José Corredor-Matheos

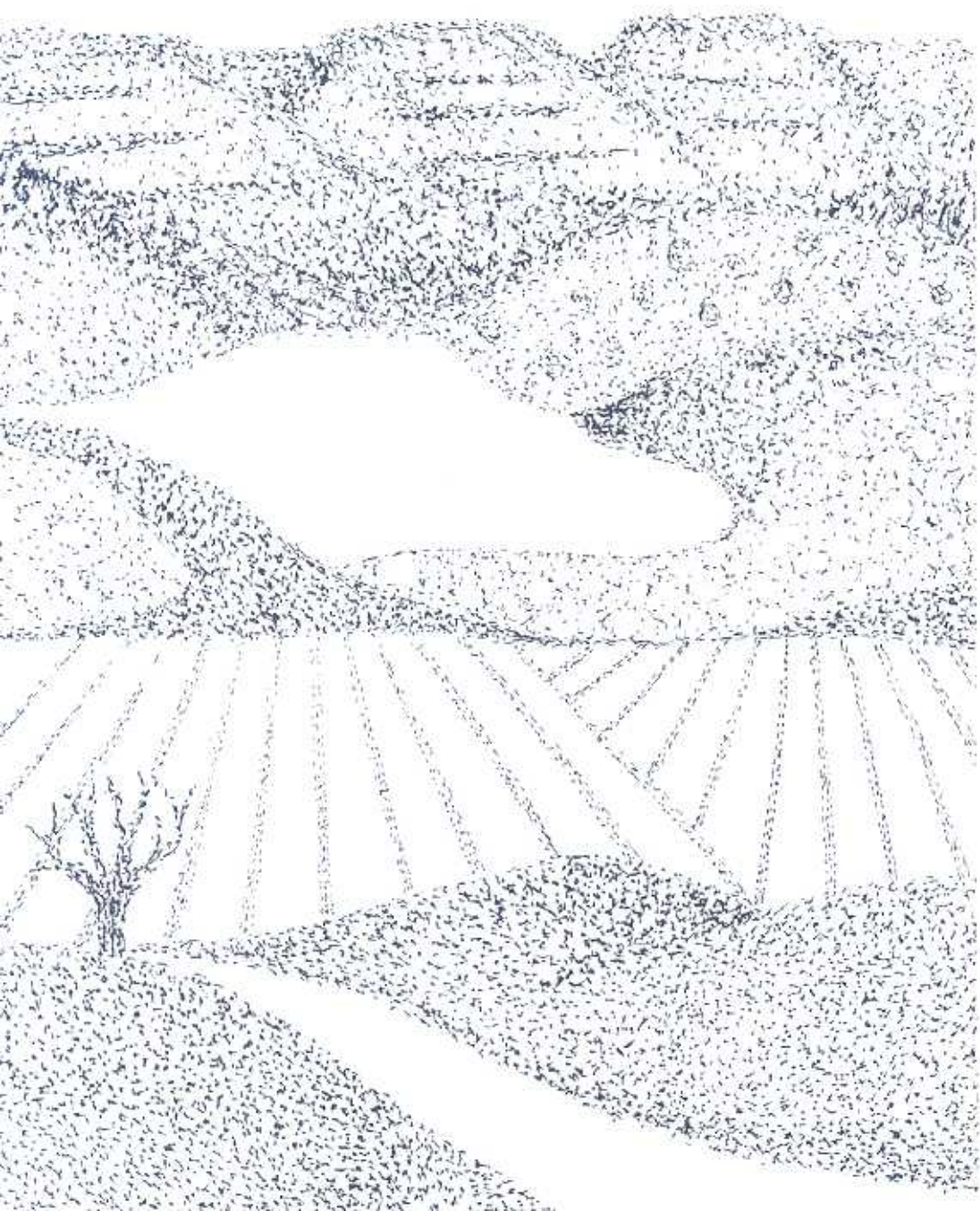
...Els que poden fer una gran obra
són aquells que han sabut viure aïllats
i matar l'horror en silenci.

Baltasar Porcel

D'aquesta gresolada
pacient,
experiència humana,
Tan assolida sempre per la dona,
va sorgir l'univers propi
de la seva pintura.

Antonina Rodrigo

Ens porta al seu terreny sense simulacions...
A un món que és tan sols seu...
Els seus paisatges són ja mons autònoms
Que tan sols poden procurar felicitat...

Marta Pesarrodona

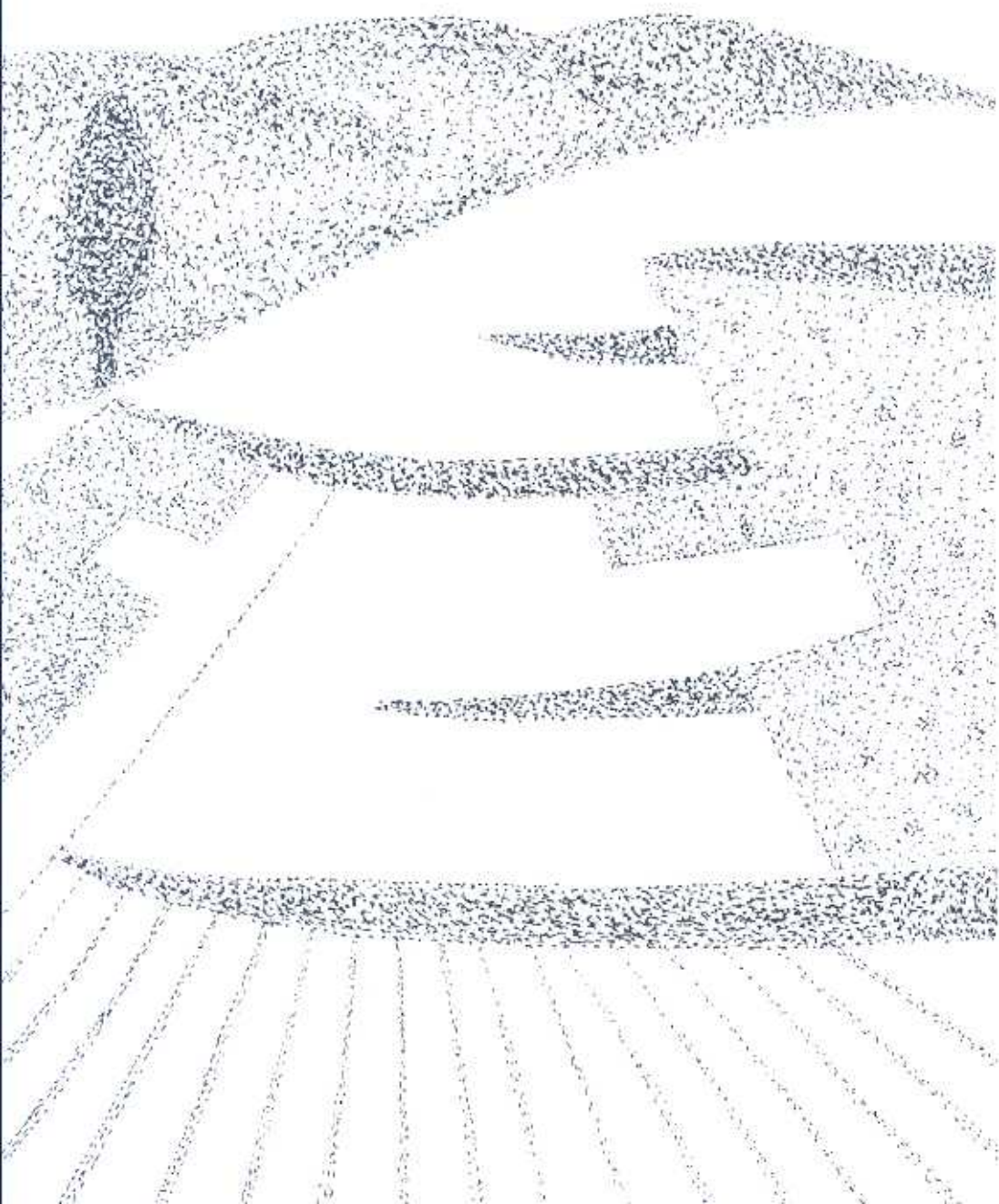
Són quadres que són l'exponent
de tota una filosofia vital:
respiren serenitat i miren de front,
sense cap escabellament,
tota la despullada solitud de l'home.
En ocasions,
són una oda intimista:
aquests ocre,
aquests grocs ardents
Que ens fan sentir set
i que ens ceguen.

Concha Alós

Al fons
un cel obert
a l'infinit desconegut i perillós
per als camperols
i per a l'ànima i la vida de Concha.

Josep Maria Carandell

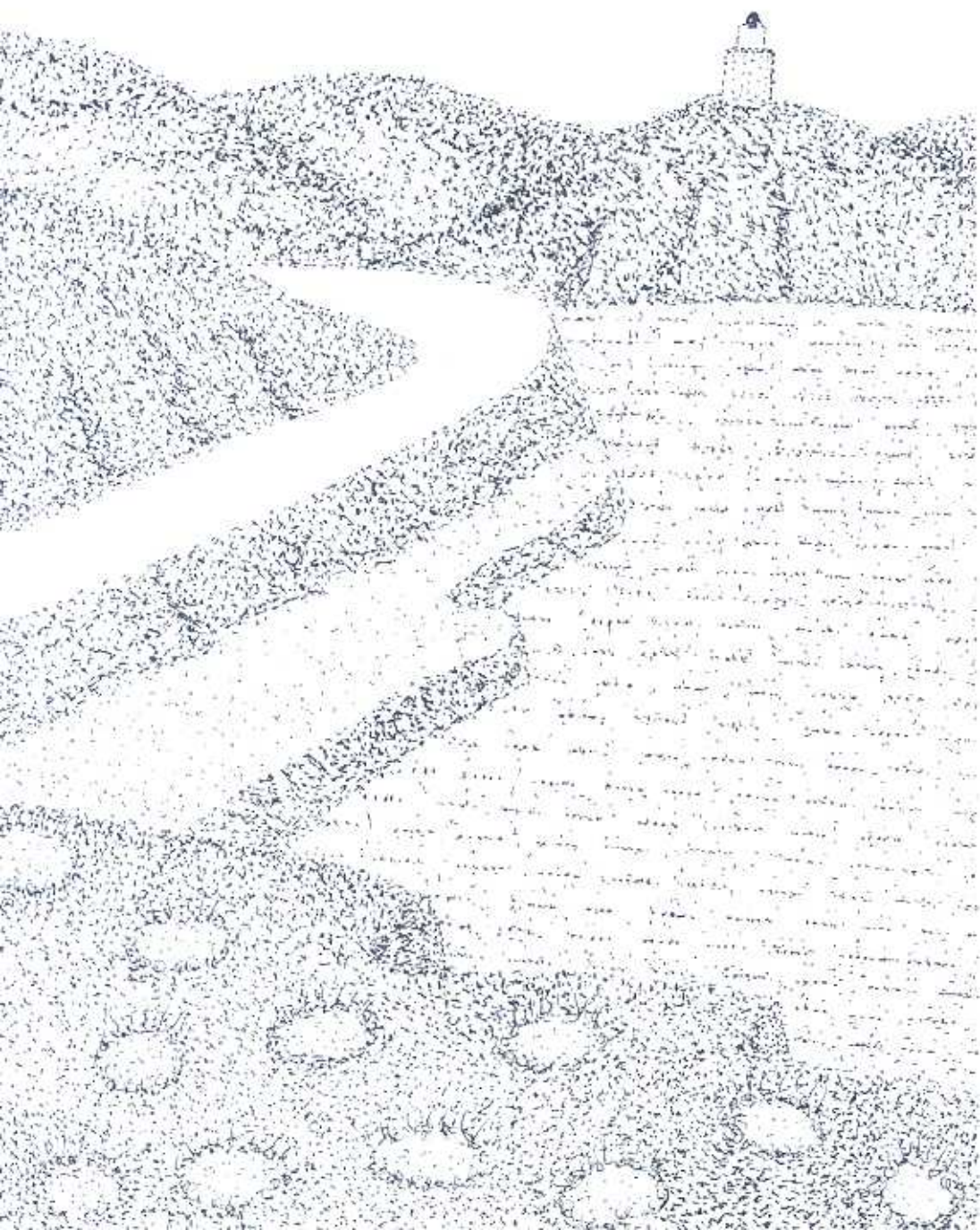
No és el cel allò que li interessa,
sinó la prosaica rugositat de la terra,
de vegades,
dolçament matisada per la vegetació
o per les ondulacions del terreny.

Àlex Mitrani

... La solitud i el silenci s'integren també com a elements del llenguatge...

Cesáreo Rodríguez-Aguilera

Veniu,
que en la quietud,
sentireu la santedad
que des del cim
desprèn aquell poble
fantasmagòricament il·luminat.

Ensumareu l'olor de la rosada
d'aquells camps segats fa un moment.

José Santamaría

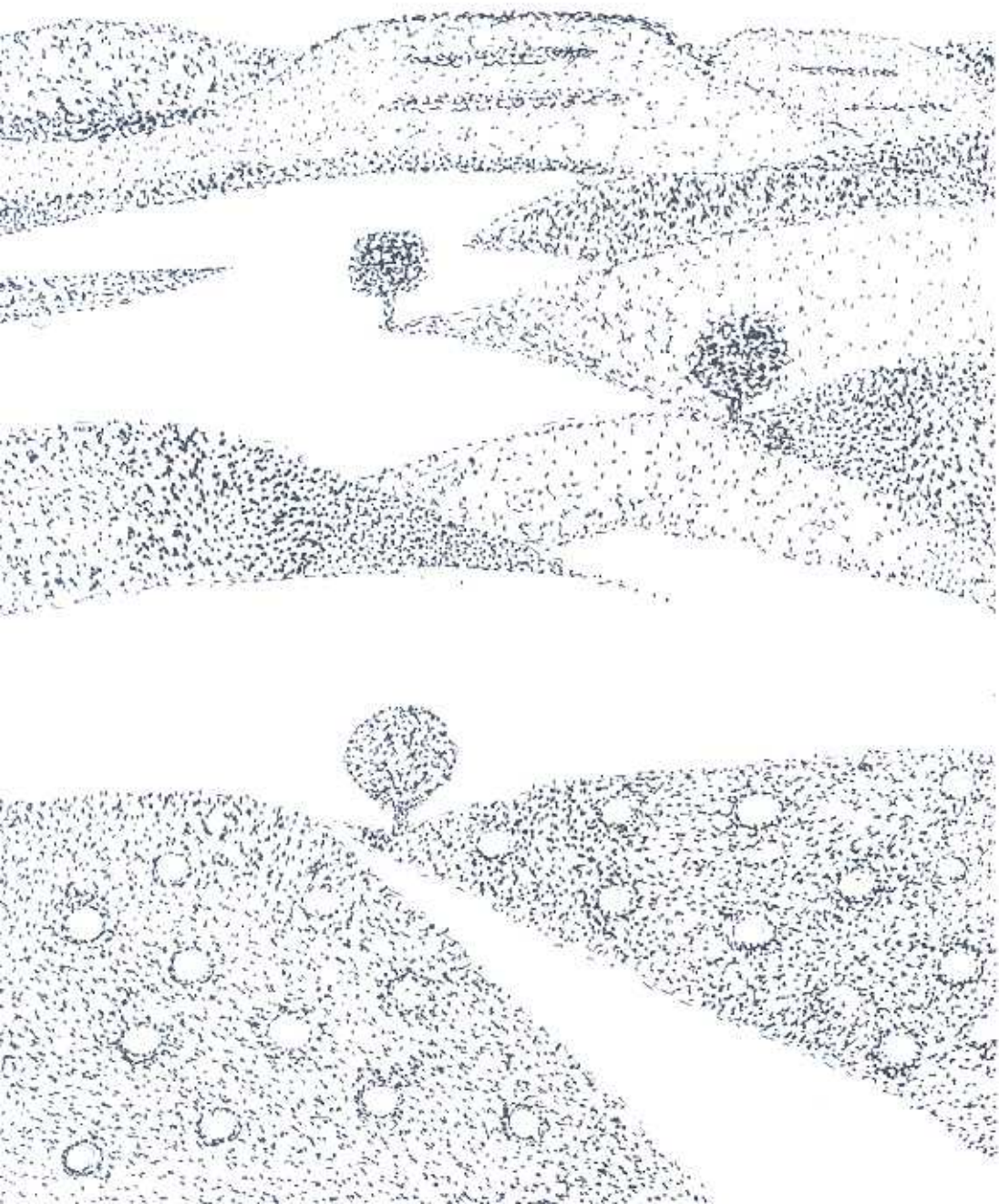
En parlar de la pintura de Concha Ibáñez,
seria imperdonable no esmentar el desbordat lirisme
que hi ha en ella.
Un lirisme suau (com la seva pintura),
tendre,
molt mediterrani,
sense caure mai en cap gratuïtat.

Francesc Rodón

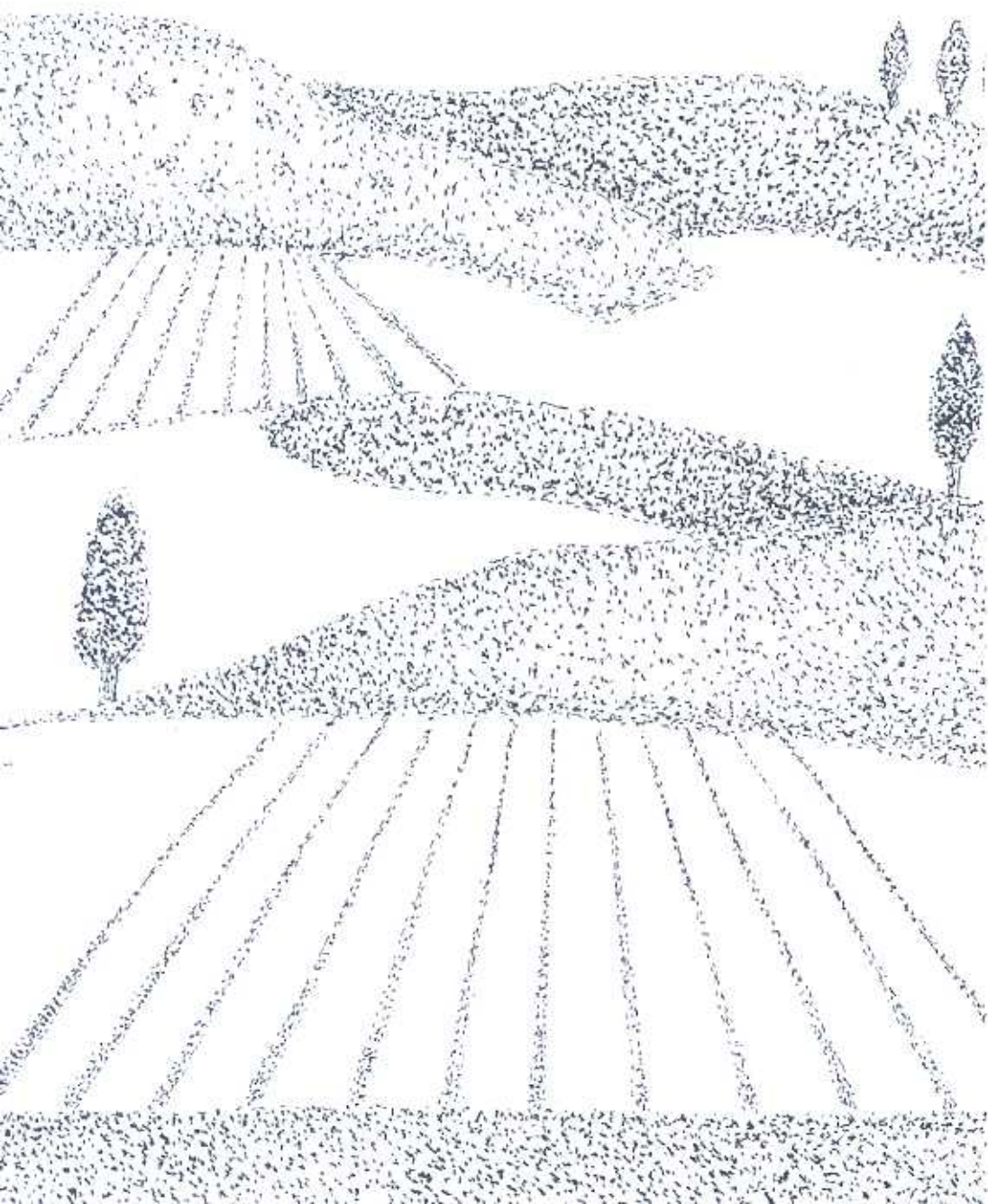
L'arbre representa un element constant a l'obra
d'aquesta pintora.
Ella mateixa sense saber perquè en confesa la necessitat
de la seva presència.
Els seus arbres centren la composició.
Atrauen la mirada i asserenen l'ànim...

Josep Vallès Rovira

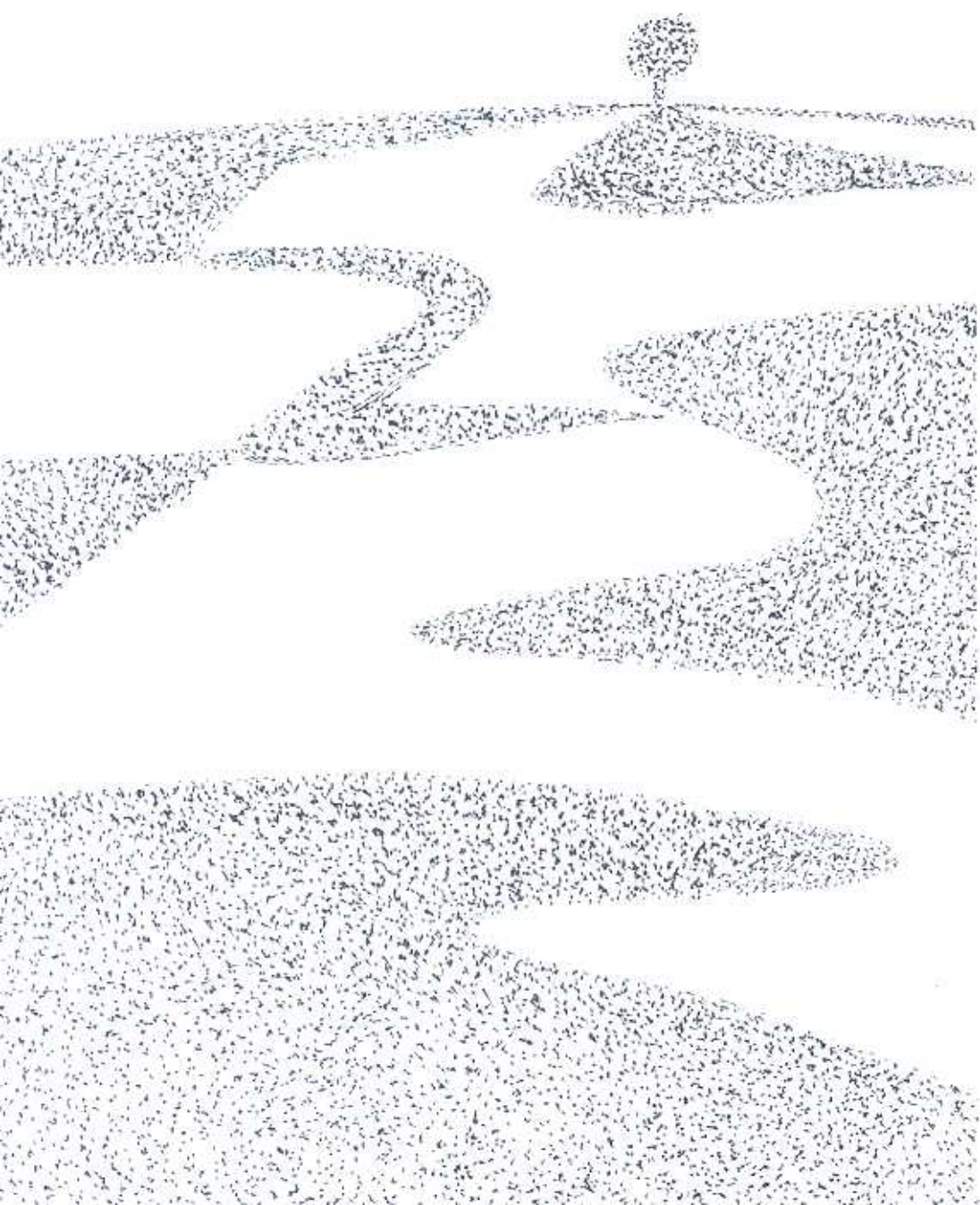
L'eliminació de tot element circumstancial
deix el paisatge en l'espina de la síntesi
per incidir conscientment
en l'exaltació del concepte,
Ressaltant-ne allò fonamental
de la personalitat de cada terra.

Joan Samit

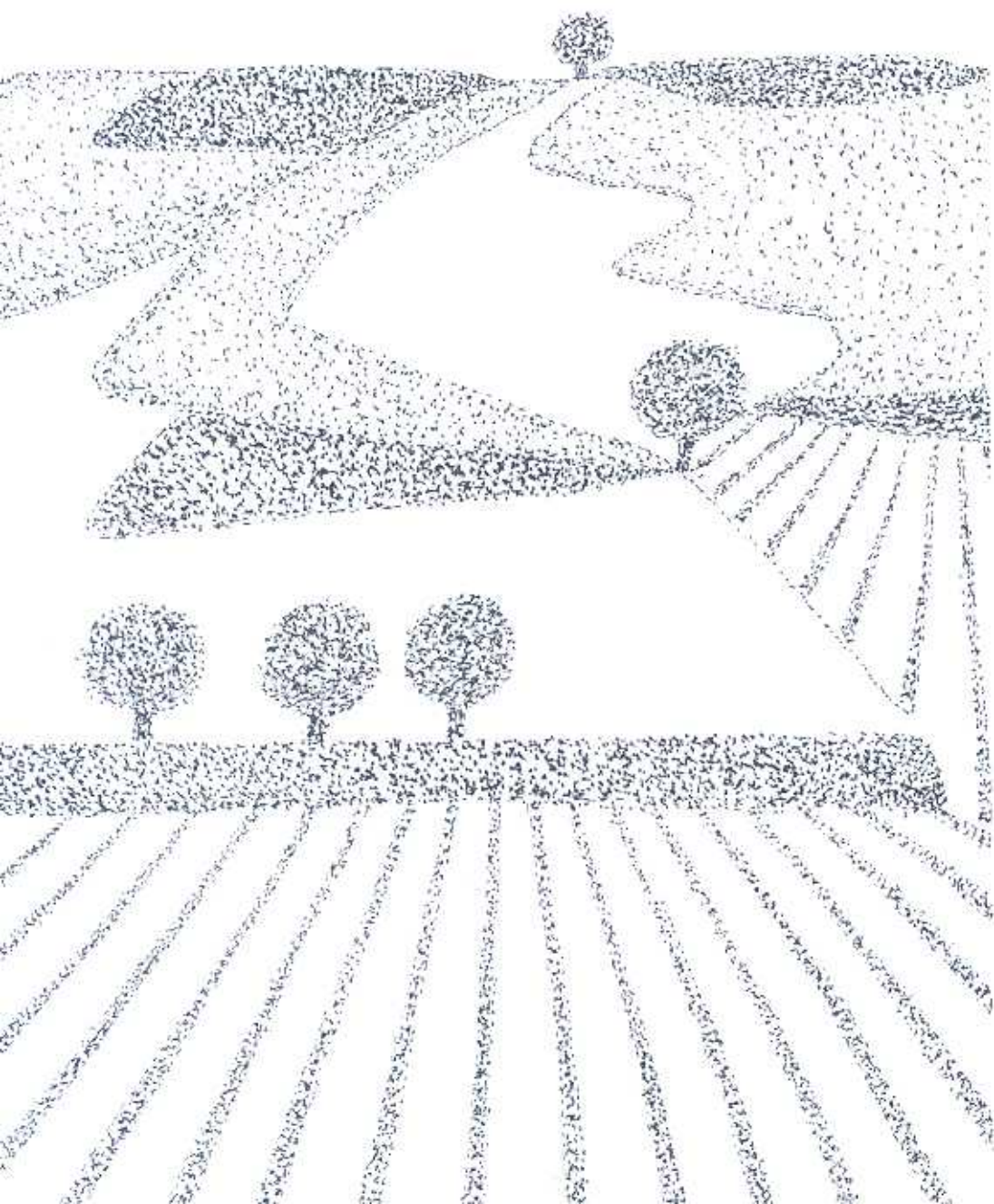
Concha Ibáñez pinta amb la mirada
i fa, de vegades, quan allò que veu no li agrada,
que ho deixa de costat,
com l'antiga sabiduria de les deïtats mediterrànies...
Aquesta expressivitat de la seva plàstica configura
el seu espai mental
perquè hi brollin paisatges racionalistes,
rotunds però amables.

Mercedes de Prat

La seva incessant recerca no ha estat perquè sí.
La seva obra, reduïda a allò essencial,
ens impulsa a conèixer una mica més
la senzilla veritat de tot allò que ens envolta
i que ens pot ajudar a ser més lliures.

Molinero Cardenal

El paisatge és l'espai on el sentiment pot reposar
i recobrar l'ànima per a la reflexió.
Venturosament, la concepció de l'espai
refusa l'engany bucòlic,
ja que els vents alisis envaeixen
els suports amb inquietud i silenci.

Sebastià Jané

Ella vol comunicar les sensacions
que li provoca el paisatge mediterrani,
el de la meseta,
l'illenc,
el del seu país...
I vol comunicar-se,
i fins i tot potser,
persuadir-nos.

Adolfo Castaño

Concha Ibáñez és una paisatgista
perquè desitja entendre el món en el seu conjunt.
Podria representar altres aspectes de la vida col·lectiva,
però en la seva visió anímica de diversos paisatges
aconsegueix expressar la seva voluntat solidària...
Observa, sent i sintetiza al màxim
perquè la força de la bellesa obri camins
que portin al concepte de concòrdia.

Josep M. Cadena

En aquesta estela de conjuminar ètica i estètica,
Concha Ibáñez ens ha ofert sempre
la màxima destil·lació
de la seva experiència artística...
No hi ha contradicció
entre la seva vida i la seva obra...
La seva pintura és un model
de coherència i equilibri.
Per això els seus paisatges ens comuniquen
tanta placidesa.

Teresa Costa-Gramunt

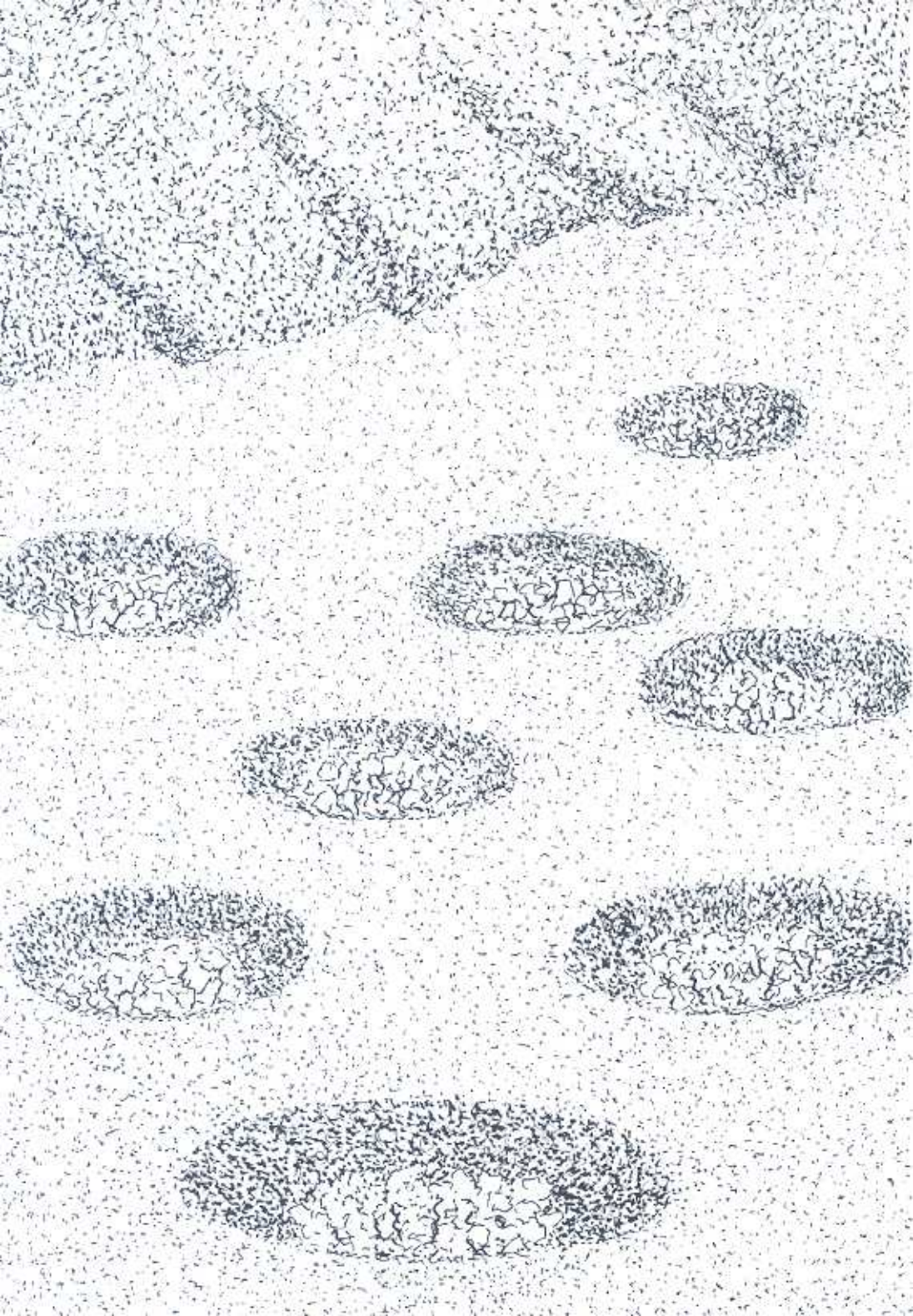
Estem davant d'una artista que practica
una deliberada dialèctica
en la qual allò de progressiu
és l'adequació de la idea de la plàstica
a un aspecte primordial de la realitat
interpretada amb línies rítmiques
i un color substancial
d'uns paisatges
rigorosament escollits.

Antonio Gamoneda

Concha Ibáñez posseix una tal sabiesa d'ofici
que fa servir un tipus diferent de ritmes,
de colors
i, sobretot, d'aplicació del pigment
per a cada un dels temes que escull...

Carlos Areán

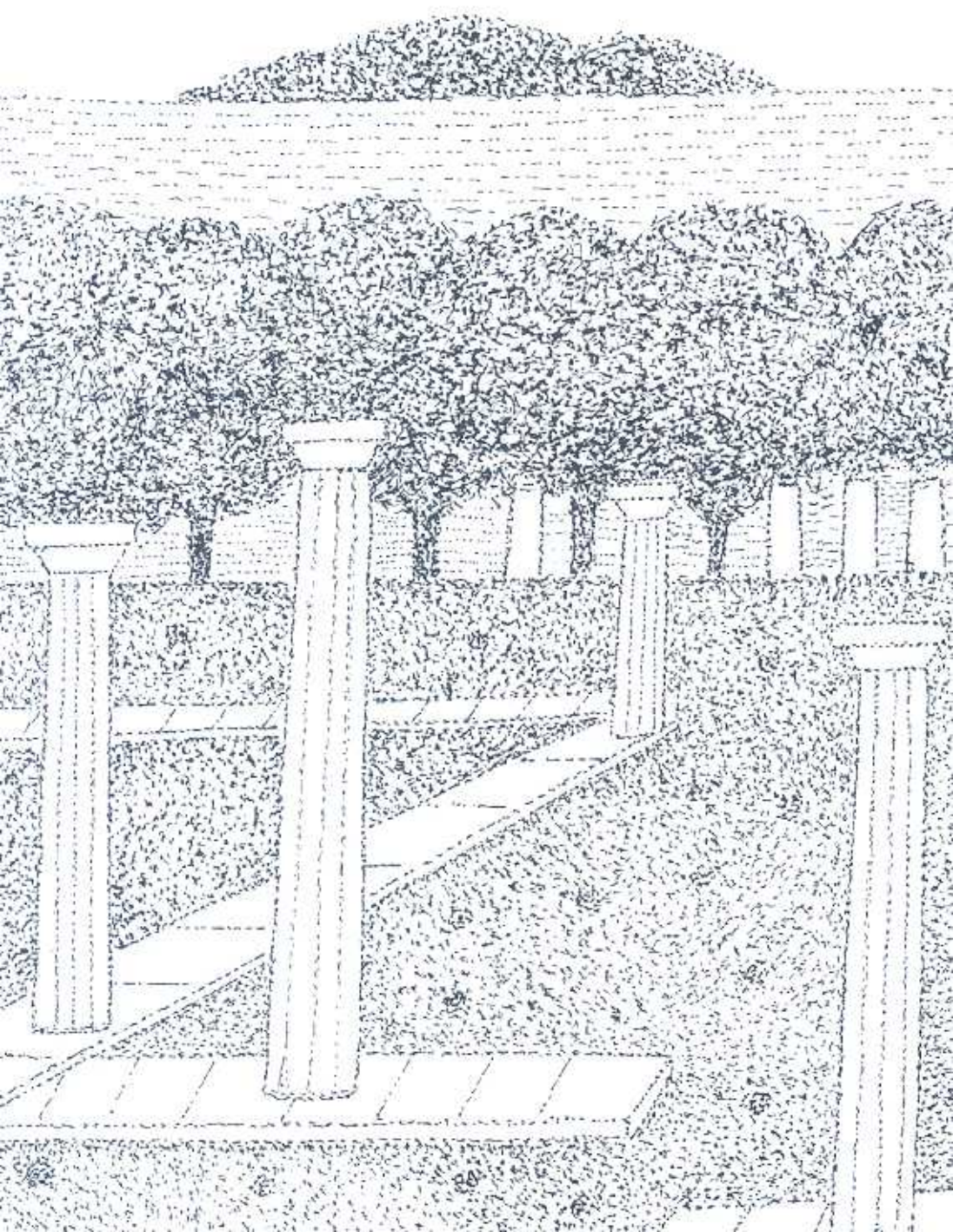
Tenir una obra molt personal i significativa
és sinònim de creativitat,
aspecte que fa ser a Concha Ibáñez,
una artista universal...

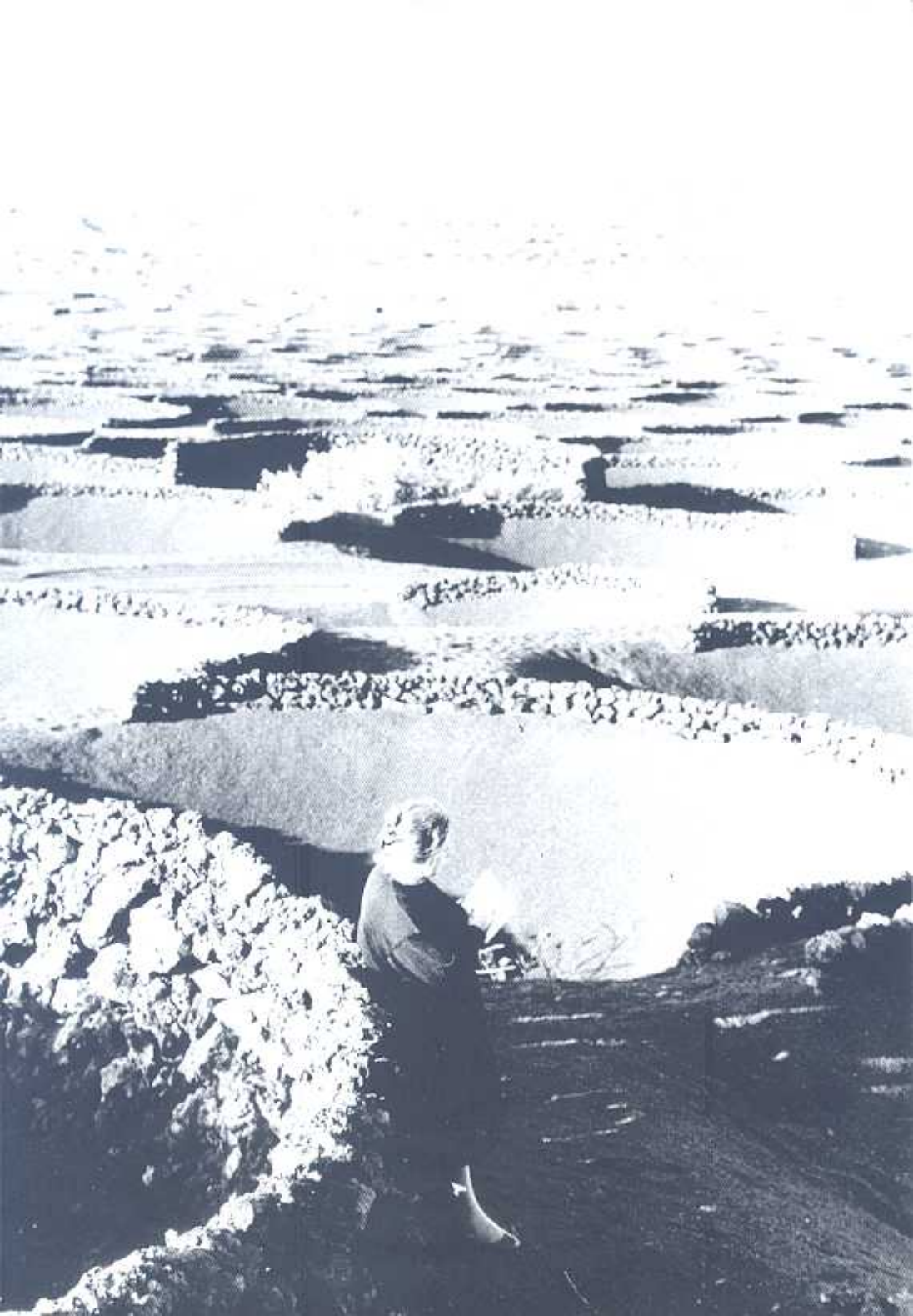
Ramon Casalé

Profund sintetisme, ple de sensibilitat.
Selecció d'elements des d'un filtre catalizador,
basat en l'humanisme, la història i la cultura.
Res que pertorbi la mirada serena,
que porta a la unitat del missatge.
Destil·lació cromatitzadora unitària
amb sediments romàntics...

M. D. Muntané

Resum biogràfic

Cocha Ibáñez neix a Canet de Mar (Barcelona). Estudia a l'Escola de Belles Arts de la Llotja, i d'allí salta al món professional de l'art amb la seva participació en gran quantitat d'exposicions col·lectives, fins que el 1960, fa la seva primera exposició individual a Barcelona.

Després vindran: Madrid, Salamanca, Girona, Tarragona, Santander, Palma de Mallorca, Sant Sebastià, Saragossa, L'Hospitalet de Llobregat, Màlaga, Sòria, Figueres, Olot, Canet de Mar, Mataró, Menorca, Eivissa, Vic, Vilanova i la Geltrú, Sabadell, Martorell, Lleida, Terrasa, Cadaqués, Viena (Àustria), Nova York (Estats Units), Brussel·les (Bèlgica), Holguin (Cuba), Sant Cugat i Sitges.

Pel que fa a les exposicions col·lectives en les quals ha participat Concha Ibáñez, són moltíssimes. Entre elles: Salons de Maig a la Galeria Anqui'ns de Reus i altres salons de Maig; El Concurs de Dibuix Anglada Guillot; Salons Femenins; *Salón de Artes Plásticas de Valdepeñas*; La Bienal de Terrasa; Saló de la Ciutat de Girona; Premi Ciutat de l'Hospitalet; *Bienal de Zamora*; *Bienal de León*; Premi Joan Miró de Dibuix de Barcelona; *Salones Nacionales de Grabado*; *31 Pintores Catalanes en Salamanca*; 91 Pintors al Col·legi d'Arquitectes de Barcelona; Mostra d'Art Realitat; Homenatge a l'Arquitectura, al Col·legi d'Arquitectes de Barcelona; *Homenaje a Rafael Alberti*.

Continuant amb les exposicions col·lectives:

Homenaje a Miguel Hernández; Homenatge a Carles Rahola;
Homenatge a Picasso, a la Capella de l'Antic Hospital de la
Santa Creu; Homenatge a Salvador Espriu, a l'AAFAD;
Homenaje a León Felipe; *Feria Internacional de Madrid*, ARCO;
Veinte Años, La Casa del Siglo XV Segovia; *8 Mujeres en la
Pintura Española, en Salamanca*; *Ni héroes ni modelos, Casa
Elizalde, Barcelona*; Grup de Grabat de l'AAFAD Donart
1989, 1990, 1993, 1994, 1997 i 1998; L'Esfera, Barcelona;
Palabra e Imagen Grupo de Grabado AAIP-FAD; la Mostra
d'Art Firaciutat; 15 anys del Taller de Pubilla Cases, Tecla
Sala, Hospitalet de Llobregat; *Homenaje a Tomas Garcés*;
Grupo de Grabado AAI-FAD; *Figura Homenaje a Goya*;
Galeria 3 Punts; CCOO.; *Fundación Cipriano García*;
Romerías de Mayo, Holguín (Cuba); Solidaritat-Art, Milà
1972; Barcelona 1997, Milà-Barcelona; Artexpo 98,
Barcelona; *Homenaje a García Lorca*; *Homenaje a Pablo
Neruda*

PREMIS

1966-67 Primer Premi de Pintura Ciutat de
l'Hospitalet.

1967-68 Tercer Premi de l'Excma. Diputació de
Barcelona a la Biennal de Pintura Ciutat de
Terrassa.

Segon Premi de l'Excma. Diputació de Girona.

Segon Premi de la Ciutat de l'Hospitalet.

Premi Rafael Barradas, de l'Hospitalet de Llobregat.

1971 Tercer Premi de Pintura Doctor Riera Vaguer, de Sant Pol de Mar

1973 Tercer Premi de Pintura Hidalgo de Caviedes del III Concurso Rafael Zabaleta (Quesada, Jaén).

Premi de Dibuix Florenci Freixas, III Biennial de Manresa.

1995 Premi de Pintura Donart-95 (Barcelona).

1997 Premi d'Arts Plàstiques, en el Museu de la Marina de Vilassar de Mar.

